

Sardele

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj prosociálního cítění, kamarádských vztahů, pocitu sounáležitosti, orientace v prostoru*

Věk: 4-7 let

Pomůcky: žádné

Postup: *Děti, zahrajeme si na sardinky. To jsou takové malé rybičky, které plavou, hluboko v moři, kde je úplná tma. Vždycky plave veliké hejno rybiček okolo své sardelí maminky. Když se spolu sardinky potkají, zamlaskají na pozdrav. Můžeme si to zkusit, ale pozor, tahle hra se hraje se zavřenýma očima a kdo to vydrží a oči neotevře, hru si hezky užije.*

Učitelka nechá děti, aby si vyzkoušely chodit v prostoru se zavřenýma očima a když se spolu dotknou, pozdravit se domluveným signálem, třeba zamlaskáním, zapípáním, zažbluňkáním aj. Pak hře přidá další pravidlo.

Všechny malé rybičky hledají svoji sardelí maminku. A víte, jak ji poznají? Že je úplně potichu. Můžou na ni mlaskat, jak chtějí, a ona jim neodpoví. A tak se k ní rybička přimáčkne a pak může otevřít oči, aby se přesvědčila, že maminku opravdu našla. A protože má oči otevřené, už na nikoho nebude mlaskat, ale bude se tulit k mamince. Kdyby se jí někdo dotkl, bude vědět, že mu neodpovídá, a tak pozná, že je na správném místě u sardelí maminky. Hra se hraje tak dlouho, dokud se všichni nebudou držet v chumlu okolo maminky.

Sardelí maminkou může být učitelka nebo určené dítě, které stojí v prostoru.

Zkušenosti s realizací: *Napoprvé se hra asi všem dětem nepodaří. Někdo nedodrží pravidlo zavřených očí, někdo zase nepochopí pravidla. Je dobré nechat nejdřív hrát jenom několik starších dětí a ostatní je mohou pozorovat. Tak snáze porozumí pravidlům.*

Zdroje:

Svobodová, E. (2010). *Prosociální činnosti v předškolním vzdělávání*. Praha: Raabe.